

W ŚRODĘ DNIA 22. STYCZNIA 1806.

Przy teraźniejszej wilgotnej porze roku i niezdrowem powietrzu, nie od rzeczy będzie przytoczyć tu sposób przeciw wszelkiej zaraźliwej chorobie przez P. Guyton de Morveau, członka instytutu narodowego Francuzkiego, odkryty.

Bierze się naczynie gliniane, w które w sypie się 4 uncje czyli 8 łotów zwyczajnej soli, 8 gran wapna Manganeyzy (magnésie vitriolique) w proszku, potem 12 gran olejku witriolowego, roztworzonego czwartą częścią wody, i wlewa się częściami w wzmiankowane wyżej naczynie z solą i Manganeyzą; wczajcie tego nalewania podnosi się para, która powietrze czyści. Kadzenie to można posunąć aż do łożka chorego, który nie dozna żadnej przykrości, owszem go pokrzepi. Doza ta wystarczy do wyczyszczenia sali o 12 i 15 łożkach. Jeżeli kadzenie powtarzane jest rano i w wieczor, nie masz zarazy, któraby nie była wytępiona, ani morowej choroby, któraby nie była wstrzymana.

Z Wiednia d. 15. Stycznia.

W niedzielę d. 12 t. m. opuścili ostatecznie wojska Francuzkie, pod rozkazami Marszałka Soult będące, tutejszą Rzymsko-Austry-

acko-Cesarską stolicę, i marsz swój na Str. Pölten obrócić.

Jutro oczekujemy tu powrotu Najukochańszego naszego Cesarza, lecz z jakim uczuciem trudno wyrazić. Opis radosnego tego i nader pożądanego zdarzenia umieszczemy w przyszłej gazecie. C. i C. K. Nadworny komtullarz Hrabia Wrba doniósł o niem przez następujące obwieszczenie:

"Nieprzewidziane przeciwnie wypadki wojny przymusiły J. C. Mość, naszego Najłaskawszego Pana, do opuszczenia jego dobrej i wiernej stolicy; lecz nigdy nie przestawał zwracać swej myśli na mieszkańców Austrii i starał się, ile w mocy jego było, ulżyć im ciężarów nieprzyjacielskiego oręża. Stałe wytrwanie w tak wielkich nieszczęściach, spokojność i porządek, który wszystkie stany zachowały, niewzruszona wierność i przywiązanie, które kochany jego lud do Jego Osoby i całego Najjaśniejszego Domu tak chwalebnie okazał, wzruszyły najżywiej J. C. Mość. Nigdy więc jego wdzięczne Serce nie zapomni tej ślacheckości i miłości, jaką mieszkańcy Wiednia i wierni poddani jego prowincyi w tak przykrym razie wspaniale

pamiętnym i chwalebny okazali. J. C. Mei śpieszy z powrotem do swej kochanej stolicy, poświęci się znowu zupełnie najwyższemu staraniom nieszczęśliwienia swych wiernych poddanych, na co przez swoje przywiązanie i miłość oyczyzny zasługuje.

W Wiedniu d. 13 Stycznia 1806. Z wyrażnego rozkazu J. C. Mei i Króla.

*Rudolf Hrabia Wrba,
Kraiyowy nadworny Kommissarz.*

Z Zemlina d. 30. Grudnia.

Jednostajne doniesienia od granic Serwii zapewniają, iż mocny korpus woyska wszedł z Bosnii do Serwii, ale od Serwianow z znaczną stratą odparty został, w której rozprawie miało paść do 3000 Bośniaków. Z innej jednak strony miało 700 Bośniaków wtargnąć do Serwii, i bez straty opasować twierdzę Szabacz, w ręku powstańców Serwiskich będącą.

Dnia 2. Stycznia.

Bożek weyny rozniecił swą niszczącą pochodnią w tym kraju: z wielu stron zbierają się grożące mu chmury, ponieważ nie tylko wysłana przez W. Sułtana armia przybyła już powiększanej części na granicę Serwii, ale też potężny Pasman Oglu podnosi znowu głowę i ma swoje kroki przeciw Serwii obrócić. Serwianie wszystkie natężają siły, i wsparci na dotychczasowym swoim szczęściu gotują się do stoczenia mężnego boju z obu nieprzyjacielami. I w rzeczy samej okoliczności i niniejsze położenie Serwii otwierają naczelnikowi Serwianow, Jerzemu Czerni, obszernie pole do rozwinięcia i okazania swego talentu wojennego.

W nocy z 27 na 28 Grudnia zrobili Turcy podwoyną wycieczkę lądem i wodą z Belgradu: pierwsza nastąpiła w blisko 1200

ludzi ku Czarkoweom i Zeleznikom, gdzie uderzyli na słabe Serwiskie posterunki i pomimo nadeszłego im posilku zupełnie rozproszyli. Czerni pośpieszył z mocnym korpusem przeciw nim; Turcy chcieli się cofnąć, lecz wdali się z Serwianami przy Kaiserbrinkel w rozprawę, w której wiele ludzi stracił i zaledwo się nazajutrz równo z światem do Belgradu dostali. Druga wycieczka wodą ku Ostronicy lepiej im się udała, gdyż miecy znaleźli odporu, i zdobyli razem około 200 owiec i 30 sztuk bydła rogatego. Nasze nadgraniczne miejsca jakowa i Bolechowce były tym zdarzeniem zatrwożone i kazały natychmiast wystąpić granicznemu woysku i brzegi osadzić. Zachęceni Turcy tem pierwszym powodzeniem przedsięwzięli d. 30 drugą wycieczkę do Ostronicy, lecz nie poszła im tak jak pierwsza pomyslnie. Przenagając się odparli w prawdzie Serwianow posterunki, opanowali wieś i zapalili 3 chaty; lecz Serwianie śpieszno się zmocnili, uderzyli na Turkow z dwóch stron, którzy walcząc musieli do Belgradu uciekać, zostawiając do 200 ludzi w zabitych i rannych na placu i całą zdobycz musieli z ręki wypuścić, przy czem Serwianie także d. 30 ludzi utracili.

Szabacz jest teraz na nowo od Serwianow opasany. Czerni wezwał go do poddania się, lecz Turcy mając podostatkiem żywności, odrzucili jego żądanie. Mniemają, że Czerni nie będzie tracił czasu na długie oblężenie, ale przypuści wkrótce szturm do tej ważnej dla niego w teraźniejszych okolicznościach twierdzy. Jakoż od kilku dni dają już Serwianie potężnie do tej twierdzy ognia.

Belgradzcy Turcy spodziewali się w teraźniejszym położeniu rzeczy szczęśliwego dla siebie wypadku. Stratę jaką w ostatnich wycieczkach ponieśli, zda im się mało zna-

czając w potównaniu szkody. Iaką Serwii-
nom zrzędzili. Zdać się, iż czasami czynić
będą podobne uśłowania, dla zdobycia co-
kolwiek żywności, na co cała ich uwaga jest
zwrocona. Turecki basza w Belgradzie, wy-
służony starzec, jest zawsze od Chersyalow
w ścisłem więzieniu trzymany i surowo trak-
towany.

Z powodu wzmagających się w Serwii
zaburzeń, przez które nasze miasto wyfla-
wione jest na różne niebezpieczeństwa, uzbroi-
li się nasi mieszczanie za pozwoleniem magi-
stratu i na 3 kompanie podzielili, z których
każda na przemiany co noc patroluje, i dpo-
maga w czynieniu służby wojskowości.

Z Petersburga d. 27. Grudnia.

Kapituła orderu wojskowego Świętego
Jerzego Męczennika i zwycięzcy, podała pro-
zbę do Imperatora Jmci, aby wspomniany
order na siebie włożyć raczył. Oświadczył
Monarcha: że walecznemu woysku swojemu
nie dowodził, lecz go na pomoc sprzymie-
rzedcowi zaprowadził, który działaniami jego
podług własney woli kierował; że był tylko
uczestnikiem męstwa żołnierzy swolch, i
wspólnie z niemi dzielił niebezpieczeństwa;
przechyli więc za rzecz przyzwolitą, ażeby
na dowód, ile ceni wspomniany order, przy-
jął insygnia czwartey klasy tegoż orderu.

Z Berlina d. 7. Stycznia.

D. 4 b. m. o godzinie 9 wieczorem zie-
chała tu z Weimaru Wielka Xżna Roslyyska
Marya, małżonka Xcia następcy Saxe-Wei-
mar. W. Xżę Konstantyn, brat iey, wyie-
chał na przeciwko niey aż do Belirz; w Pots-
damie przyymował ją imieniem Królewskim
Hrabia Wartensleben szambelan, i Major
Chazot. Znakomita ta para stanęła w przy-
sposobionych dla siebie pokojach w zamku
Królewskim tutejszym, gdzie ją Najjaśniey-

szy Pan osobiście powitał. Nazajutrz rano
wspomniona para odwiedziła Królową Jmę, i
była na obiedzie u wielkiego stołu, poczem
odwiedziła inne członki rodziny Królewskiej.

Z Augspurga d. 1. Stycznia.

Przeszło tu jeszcze przedwczoray około
500 niewolników Roslyyskich. Liczba niewol-
ników tego natodu, którzy przeszli już przez
nasze miasto od 10 do 12 dni, wynosi do 15
tysięcy ludzi.

Od brzegow Menu d. 4. Stycznia.

Korpus pod dowództwem Marszałka Au-
gereau znajdował się jeszcze d. 2 Stycznia
w okolicy Heidelbergu.

List z Bayreytu zaprzecza uroczyscie po-
głosce, iakoby Xięstwa Anspach i Bayreyt
miały być Bawaryi ustatpione.

Podług jednego pisma publicznego, ma
zayść wielka odmiana w różnych wydziałach
administracyi wewnętrzney w Bawaryi.

Stosownie do przepisu przemianowego
konstytucyi Szwaycarskiej, Bazylea będzie
kantonein dyrygującym w roku 1806, a bur-
mistrz P. Merian, Landmanem Szwaycaryi.

Jedno pismo Niemieckie przywodzi przy-
kład nadzwyczajney płodności. Zona komi-
niatza w Ohlau (małym miasteczku w Śląsku)
d. 10 Grudnia 6 synow wydała na świat;
lecz zaraz po urodzeniu pomarła. Kobieta ta,
która już drugi raz poszła za mąż, urodziła
44 dzieci, to jest 27 synow i 3 córki z pier-
wszego małżeństwa, które trwało lat 22, a
z drugiego, które dopiero lat 3 trwa, 14 sy-
now, z których 3 przy pierwszym porogu,
5 przy drugim, a 6 w ostatnim wyżey wspo-
mionym na świat wydała. Przytem jest ie-
szcze żłrowa i czerstwa.

Z Monachium d. 31. Grudnia.

Cesarz Napoleon przybył do tego miasta,
ostatniej nocy o 3 kwadransach na 11 godz-

nę i wysiadł do mieszkania Elektera. Pomie-
dzy orszakami jego znalazł się Xzę Mu-
rat. Mieszczanie na koniach towarzyszyli J.
C. Mci od Schwabing aż do naszego miasta.

Wszystkie woyska Francuzkie, które
szły ku Bawaryi i Austryi, odebrały rozkaz
pozostania tam, gdzie ich rozkaz zastał.

Z Medyolanu d. 22. Grudnia.

Donoszą z Bononii, iż Wicekról Wło-
ski opuszcza to miasto, w celu udania się do
Modeny, dla odprawienia rewii nad drugim
oddziałem gwardyi narodowej Królestwa
Włoskiego. Wkrótce powroci do Bononii,
dla odprawienia rewii nad trzecim oddzia-
łem tejże gwardyi, który zbiera się teraz
w Reggio. Domyślają się, iż te dwa oddzia-
ły będą tak mocne, jak i pierwszy.

Z Arau d. 24. Grudnia.

Landman Szwajcarski, donosił kanto-
nowi przez okolnik pod d. 10 t. m. iż osądził
za potrzebne przydać do poselstwa Szway-
carskiego w Paryżu, jednego sekretarza po-
selstwa, i że przeznacza na ten urząd P.
Grzegorza Tschan z Soloturny.

Nasza wielka rada na swym ostatnim po-
siedzeniu przepisała wyrokiem pod d. 28 Li-
stopada sposób, w jakim każdy z deputowanych
na seym ligi, zdawać powinien sprawę z swego
poselstwa.

Z Turynu d. 24. Grudnia.

Podług ostatnich listów z Neapolu, wo-
yska Angielskie i Roslyyskie dotąd zostają w
tem mieście.

Ostatni oddział popisowych roku bieżą-
cego wyszedł stąd d. 18. Popis nigdy się tak
szybko nie ukończył jak w tym roku. Zapła-
t młodzieży popisowej uprzedzał staranność
urzędników popisu. Popis zaczął się dnia
12 Października, a ukończony został d. 11
Listopada; przedzwy się więc ukończył niżeli

wyrok Cesarzski opiewa. Takie to obywatele
deparlamentow okazują przywiązanie do sw-
go Cesarza, a mieszkańcy pod Alpeyscy śpie-
szą na głos wzywający ich do chwały.

Z Genui d. 22. Grudnia.

Donoszą z Liworna, iż załoga Francuz-
ka weszła do tego miasta, i zaraz opanowa-
no korsarza, który wszedł do portu, rozumie-
jąc, że tam znajdzie Roslyanów.

Bywszy batalion Liguryjski Ruffiniego,
przeszkodził za pomocą tegoż ognia z dział,
i z ręcznej broni, woysku Roslyyskiemu,
które chciało nabrać żywności, a naybardziej
wody, na której zbywało mu w Wenecyi.
Batalion ten stanął w tym celu na moście S.
Mikołaja, i pierwsza podała mu się sposo-
bność do okazania swej gorliwości i odwagi
w służbie.

Z Fulgino d. 5. Grudnia

Rządca naszego miasta, Maria de Rossi,
otrzymał niedawno od Kardynała podskarbie-
go szafetą rozkaz, w którym oznajmuje mu,
iż za pozwoleniem Oycy S. przechodzić bę-
dzie przez to miasto znaczny korpus woyska
Francuzkiego; lecz nie dokończono dokąd. Przy-
łączona jednak jest do tego rozkazu instruk-
cja jak się publiczność w tej mierze ma za-
chować.

Z Florencyi d. 20. Grudnia.

Przybył tu dziś rano Adjutant Marszał-
ka Berthier, P. Ludwik Talleyrand, i po dwu-
godzinnem naradzeniu z tutejszym pełnomoc-
nym Ministrem P. Beaumanois, zaraz dalej
pojechał.

Z Londynu d. 31. Grudnia.

Admiralicja otrzymała rozkaz od J. K.
Mci, aby Admiratowi Kollingwood podzię-
kowała uroczystie za jego postąpienie w bi-
twie przy Trafalgar.

Wiadomość o zawieszeniu broni między

Austrya i Francya, uczyniła tu nader wielkie wrażenie. Lord Castlereagh, który otrzymał o tem urzędowe doniesienia z Monitora, pojechał natychmiast w karecie 4 konney do Bath, gdzie się P. Pitt na kompiejach znajduje, dla uwiadomienia go o tej niespodziewaney zmianie rzeczy na stałym lądzie.

Listy i gazety z Nowegoiorku do d. 29 Listopada dochodzące, donoszą, iż rząd Amerykański postanowił fregaty, z morza śródziemnego przybyłe, ciągle w czynności utrzymywać i one dla strzeżenia Amerykańskiego handlu na wody Amerykańskie wysłać. Powodem do tego mają być nieporozumienia między Hiszpanią i Ameryką zachodzącą; domyślają się jednak, że te środki są razem i przeciwko Anglii wymierzone. W obydwóch Florydach woyska Hiszpańskie znacznie są powiększone.

Jen. Moreau znajdował się na uczcie woyskowej d. 25 Października w Nowym-iorku daney. Woyska Amerykańskie czyniły przed nim obroty. Jen. Moreau mieszka u Jenerała Stevens.

Tak bardzo na teatrze uwielbiany w roku przeszłym chłopiec Betty, nagle utracił szacunek publiczności. Wygwizdują go, teatry bywają puste, pisma publiczne wysmiewiają go za każdą podaną okazją, i zapał względem młodego Rosciusza już przeminał.

Dworska gazeta sobotnia wymienia, wszystkich starszych poruczników, którzy jako znajdujący się w bitwie przy Trafalgar są na stopnie komendantów wyniesieni &c.

Pogrzeb Admirała Nelsona odprawi się d. 9 Syczynia. Wszystkie okna na ulicy, które dy orszak ma przechodzić, już są ponajmowane i za jeden pokoy o 3 knach płaci 20 f. szt.

Dziśnieszka gazeta Dworska donosi, że

nasze fregaty Leira i Egipczyanka d. 24 Grudnia zabrały fregatę Francuzką Wolną o 38 działach i 280 ludzi, pouporczywey pół godzinny utarcze przy Roszefort. Ze strony Angielskiej było ranionych 8 ludzi; Francuzi utracili 20 ludzi w ranionych i zabitych. Pomieniona fregata Francuzka wypłynęła d. 14 Listopada z inną fregatą la Furieuse o 48 działach z Flellingi, od której przez wicher była odłączona. Tak zaś była postrzelana, że wszystkie maszty utraciła.

Następujące spory Parlamentowe będą bardzo ważne i żywe z powodu wypadków na stałym lądzie. "Jakże strona opozycyi (mowi jedno pismo Ministeryalne) będzie z obrotu rzeczy na stałym lądzie tryumfować! Jakże jest niecierpliwa, aby iak najprędzey Ministra zaczepić! Oddała teraz z myśli rozważanie skutków, iakie z wydarzonych okoliczności pewnie nastąpią. Nie ma wcale teraz do tego czasu. Celem iey jest wyzionąć złość przeciw P. Pittowi i wystawić go w smutnym położeniu, w iakim go rozchwanie się jego układów postawiło i t. d.

Burza wiele poczyniła szkody przy naszych brzegach.

Dnia 3. Syczynia.

Piszą z Deal pod d. 31 Grudnia co następuje:

"Znaczna flota z przewozowych statków wypłynęła stąd do stałego lądu pod zastoną okrętów Adamant Deligence i Pincher, dla przewiezienia podobno stamtąd woysk Angielskich. Statki przewozowe z woyskiem posłane są do Ramsgate, gdzie wysadziwszy woysko, powinny być gotowe do odpłynienia. Woyska także inne, których przeznaczeniem było udać się do Hanowern, po zasłanej odmianie rzeczy na stałym lądzie, otrzymały

rozkazy przeciwne., (Pomienione przewo-
zowe statki przybyły już na rzeki Elbę i We-
zerę.)

Gazeta z Nowego Jorku pod d. 4 Gru-
dnia donosi, że znany Tomasz Payne technię-
ty paraliżem bardzo stał się nabożnym.

W czasie processyi pogrzebu Lorda Nel-
sona zaszła kłótnia o pierwszeństwo między
Lordem prezydentem Londynu i Lordem W.
sędzią Anglii, którą tak rozstrzygnięto: że
Lord prezydent Londynu za urzędem sprawie-
dliwości miejsce w processyi mieć ma, W. se-
dzia zaś poydzie zaraz po Xzętach krwi. Pro-
cessya ta przez dni 2 to jest 8 i 9 Stycznia trwać
będzie. D. 8 przeprowadzone będzie ciało
z Greenwich do Whitehall Tamizą z wielką
uroczystością. Dnia zaś 9 nastąpi pogrzeb.
Kościół S. Pawła wybity będzie czarnym
suknem; zdobyte przy Trafalgar znaki zwy-
cięzkie, ułożone w piramidę, zawieszzone bę-
dą u kopuły kościoła S. Pawła.

Następująca wiadomość przybitą wczoraj
została w Loyds gospodzie:

Z *Admiralicy* d. 2. Stycznia. — "Król.
szalupa Lark, która d. 30 Grudnia do Lorda
Kollingwooda przybyła, doniosła mu, że na
d. 20 Grudnia pod 30 szerokości, a 17 dłu-
gości stopniem napotkała z konwojem z 6 ku-
pieckich okrętów złożonym i do Afrykańskich
brzegów przeznaczonym, eskadrę Roszefort-
zką, która na niego uderzyła. Cztery okrę-
ty tego konwoju umknęły, o jednym niewie-
my, jeden zaś the Devon, pewnie został wzię-
ty. Adm. Kollingwoode wysłał natychmiast
jedną eskadrę dla wysłędzenia nieprzyjaciela.
Okręty Trageller, Chaimers, Admirał Nel-
son i Duke uciekły; o okręcie the Atalanta
czyli Atlantik niewiemy jeszcze.

Z Portsmouthu piszą pod d. 30 Grudnia:
"Admirał Warren już wsiadł na okręt, i cze-

kany tylko na wiatr pomyślny dla odbicia
od brzegu. Przeznaczenie nasze nie jest nam
wiadome; domyślamy się jednak, że pły-
niemy na ściganie nieprzyjacielskiej eskadry
z 14 okrętów liniowych złożonej, która z
Brest pod dowództwem Hieronima Bonaparte-
go wyszła, i według podobieństwa do wscho-
dnych lub zachodnich Indyy zmierza. Eskadra
nasza składa się z 9 liniowych okrętów i z
fregat.,

Najnowsze wiadomości z Ameryki do-
noszą, że żółta gorączka od środka Lisfopada
już tam ustąpiła.

Wydano rozkaz, aby z okrętu Xiążę
Wallii zdjęto banderę Admirała Kaldera.
Wyrok sądu wojskowego względem niego
wniesła wielką sprzeczkę pomiędzy jego stron-
nikami i przeciwnikami.

Znaczny oddział naszej z pod Brestu
floty, z 13 okrętów liniowych złożony, zno-
wu był do Torbay zawinął, lecz już odpły-
nął.

Ostatniey poczty przybyli tu posłańcy
stanu PP. Esworth i Hasgrave.

Man'y teraz wiadomość, że eskadra,
Roszefortska powróciła do Roszefortu, i że
eskadra, którą d. 19 pod 47 stopniem szerokości
widziano, była eskadra Roslyyska przeznac-
zona na morze śródziemne.

P. Pitt napisał następujące wezwanie do
członków parlamentu:

"Moi Panie! Ponieważ na zgromadzenie
parlamentu wyznaczony jest dzień 21 Stycznia,
a interesa najwyższej wagi, iak nayspie-
szniej rozwazde parlamentu podane bydz ma-
ią; tedy przekonany jestem, że WP. D. nie
weźmiesz mi za złe, iż wyrażam nayszczer-
szą chęć oglądania iak nayliczniejszego zgro-
madzenia przy otwarciu posiedzeń.

W. Pitt.

Z Paryża d. 31. Grudnia.

Cesarz Jmć przystał na rozkaz, aby z dziać bez jego rozkazu ognia nie dawano, i że proch użyty na wystrzały bez rozkazu rządu zapłacony na przyszłość będzie przez tego, który wydał ten rozkaz.

Są tu projekta, aby Cesarzowi wystawić posąg tryumfalny na pamiątkę zwycięstw pod Marengo i Austerlitz.

Jęńców wojennych część będzie posłana do Longwy i Thionville.

Eskaadra Roszefortska, która tyle szkód Anglii poczyniła, i której na próżno szukano, powróciła szczęśliwie nazad do Roszefortu pod komendą Kontraadmirala Lallemand. Przyprzewodziła z sobą zabrany okręt Angielski Kalkutta o 50 działach i trzy małe okręty wojenne. Eskaadra ta składała się z 5 okrętów liniowych, i 4 fregat, i uczyniła nieprzyjacielowi więcej niż na 20 millionów franków szkody.

Z Haga d. 4. Stycznia

Od Ministra wojennego Bertier przybył tu goniec, który przy innych i tę wiadomość przyniósł, że woyska Batawskie już powracają z Wiednia i z tamtejszych okolic do naszej Rzpłety. Armia północna dorad jeszcze się wzmacnia; negocjacye dopiero okażą, czyli ostatecznie się zwroci lub nieprzód poydzie.

Gdy nasz Pensyonarz bardzo zapadł na oczy, nie było zatem w dzień nowego roku w Rzpłecie żadnej u niego uroczystości.

Z nowym rokiem zaczęły się rozmaite nowe podatki w naszej Rzpłecie. Zamierzają one do zastąpienia wymuszonej pożyczki, która w ostatnich latach, dla zastąpienia rocznego niedostatku 30 do 40 millionów zł. nakazywana była.

Roku zeszłego przybyło do Amsterdamu 2396 okrętów.

Ulica w Bruxelli 10 Sierpnia, odzyskała od nowego roku dawne nazwisko S. Brygity. a ulica Capitol nazwisko S. Magdalany.

Z Amsterdamu d. 4. Stycznia.

Mnostwo woyska stojącego około Nymwégi, Arnheimu, &c. iako stające się ciężarem obywatelom, ustąpiło z tamtąd. Stojące w Kliwii idzie ku Moguncyi, zaś z Hollandyi udują się woyska ku Kliwii i innym okolicom Francuzkim.

Z Hanoweru d. 8. Stycznia.

Za kilka dni wyjdą stąd powoli wszystkie woyska Angielskie i udują się ku Elbie i Wezerze do okolic Harburga, Stade i ku Bremie. Największa ich część wyjdzie już w następującą sobotę.

Z Hameln d. 30. Grudnia.

Przybył tu P. Krusemark porucznik gwardyi Króla Pruskiego do naszego Jenerała Barbou. Opatrzony jest pełnomocnictwem J. K. Pruskiej Mei, do zatrzymania wszystkich kroków nieprzyjacielskich w okolicach tutejszych, i zapewnienia nam dowozu żywności.

W danie się Monarchy Pruskiego przyjęte zostało od naszego Cesarza pod tym warunkiem, aby sprzynierzone armie nie czyniły na północy, i aby nam pozwolono obszerniejszego obwođu dla opatrzenia się w żywność z większą łatwością. Król Pruski zaś warował sobie, aby kolomny armii północnej i oddziały wielkiej armii ku Menowi się posuwające, nie czyniły przeciwko Hanowerowi.

Czekamy jutro powrotu P. Krusemark, który pojechał do Paderborny do Jenerała Kalckreuta.

Xżę Ludwik doniósł także naszemu Jenerałowi, iż jego armia jest w gotowości, że

oczekuje, tak iak i Jenerał Angereau na znak do zbliżenia się ku nam; lecz wszystko jest zawieszono. Nadeszły rozkazy aby się strzynać.

Z Washingtonu d. 4. Grudnia.

Wczoray otworzone tu zstały posiedzenia kongresu Amerykańskiego przez poselswo Prezydenta w następującej treści:

Do Senatu i izby Reprezentantow zleńczonej Stanow Ameryki.

" W tym czasie, gdy narody Europejskie są w poruszeniu i gdy się przeciwko sobie nawzajem uzbraiają; gdy te z którymi szczególnie jesteśmy w wiazku, są w wojnę wciągnięte, ten pożądalsze jest teraz Zgromadzenie Reprezentantow i t. d. Przebiegając stan naszego kraju, najpierw wypada mi wspomnieć o nowem nieszczęściu, którego dwa nasze miała doświadczyć w żółtej gorączce. Łaskawa Opatrzność położyła śpiesznie koniec temu złemu, i zmniejszyła liczbę nieszczęśliwych jego ofiar. Zdoświadczeń i postrzeżeń w tej mierze czynionych, okazuje się, że zaraza ta jest miejscową, i tylko te miały ją są podległe, które doznają skutkow wzbierania i opadania swych rzek; że się nie szerzy po kraju przez osoby nią zarażone, ani przez przenoszone rzeczy z miejsc zarażonych; że nakoniec zaczyna się powszechnie w Jesieni, a z następującym mrozem ustać. Ograniczenie tej gorączki w miejscach i czasach pewnych czyni nawet dla naszych miał morskich bezpieczeństwo na trzy kwartały. Pomimo takich postrzeżeń, jeszcze dla zmniejszenia bóiażni obcych narodow, aby usunąć im wszelki powód do uskarżania się na niedostateczność niby środków potrzebnych dla bezpieczeństwa, zaleciłem iak naysurowiey wszystkim urzędnikom celnym, aby iak naidokładniey przykazy odpywającym do obcych portow o-

kręcie wglądali w stan zdrowia stosownie do każdego miejsca, w którymby się gorączka znajdowała. Widoczniejsza atoli wyniknęła szkoda stąd, że weszło w zwyczaj gorączki innego wcale gatunku, iakie po wszystkie czasy i we wszystkich krajach panują, a nawet zaraźliwemi nie są, brąc za tę zaraźliwą chorobę i tem ią nazywać imieniem. Skutki przykre kwarantany dały się uczuć tu i w innych krajach.

Od czasu ostatniego naszego posiedzenia bardzo się odmienił stan naszych związkow zagranicznych. Brzegi nasze były napaştowane, porty od zbrojnych okrętow prywatnych strzeżone, z których niektóre często kroć nieprawne miawały zlecenia. Zabierały one na wstępie naszych portow i na morzu nietylko okręty roziacielskie z nami handlujące, ale nawet nasze własne. Zabierały ie pod pozorem prawego przysądzenia, lecz ponieważ nie śmiały zbliżyć się do miejsca iakiego sądownictwa, przeto rabowały ie w czasie podróży i w nieznaionych okolicach zatapiały, gdzie nie było przeciwko nim świadkow, krzywdziły haniebnie ludzi okrętowych i puszczały ich w otwartych batkach na dyskrety morza, albo wysadzały na brzegi puště bez pożywienia i odzienia. Przy takich nadużyciach postanowiłem wystawić siłę, któraby po naszych krążyła morzach, i okręty takowe po nad brzegami naszymi, albo w odnogach naszych będące zatrzymywały, i iako zbóycow morskich do sądu przystawiały. Takież układ krążenia po nad brzegami i w odnogach naszych pod pozorem ścigania nieprzyjaciół, zdarzał się od publicznie uzbrojonych okrętow z wielkim naszego handlu uszczerbkiem.

(Reszta w Dodatku.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W ŚRODĘ DNIA 22. STYCZNIA 1806.

Dokończenie poselstwa do senatu i izby reprezentantów zjednoczonych stanów Ameryki.

Wciągnięto także nie dawno do prawa narodów nowe zasady, ani na sprawiedliwości, ani na zwyczaju narodowym nie zasadzające się. Podług nich mocarstwo walujące przywłaszcza sobie handel swego nieprzyjaciela i zabrania go okrętom neutralnym pod pozorem, że przez to nieprzyjacielowi pomaga, prowadzić. Ta niedorzeczność obraża rozum, a gdy neutralny ma równe prawo z toczącym wojnę do rozwiązania tego pytania, tedy interes nasz i obowiązek obrony prawa rozumu, który sam jest prawym sędzią narodów, wymagają po nas, abyśmy dali czynny i śmiały odpor nauce tak szkodliwej prawom narodów pokoy kochających. W rzeczy samej, zaufanie iakie w sprawiedliwości innych mieć powinniśmy, wspiera nadzieję, że zdrowsza peść tych praw naprowadzi każdego wojnę toczącego na drogę doskonalszego ich rozważania.

Negocyacye nasze z Hiszpanią względem zaspokojenia poróżnień nie otrzymały jeszcze pomyślnego wypadku. Zabory ostatniej wojny, za które przyrzekła zadosyć uczynić, jeszcze nie są wynagrodzone pod

pozorem innych pretensy z strony Hiszpanii, które nie mają z poprzedzającemi żadnego związku. Tym czasem zaczepki znowu w teraźniejszej wojnie są ponowione. Handel nasz na rzece Mobile przez ustawiczne dowolne taxy i przetrząsania jest uciążany. Propozycye względem przyjacielskiego określenia granicy od Luizyany nie są przyjęte. Dopokąd rzecz nie jest roztrzygniona chroniliśmy się stan rzeczy przez zajęcie nowych miejsc lub wzmocnienie naszych stanowisk w okolicy sporowi podległej odmienić w nadziei, że to mocarstwo nie będzie nas uporczywie przymuszać do naśladowania jego przykładu i do wzudzenia w nas niebezpieczney o pierwszeństwo sprzeczki, której wypadek nie łatwo przewidzianym być może.

Teraz mamy przyczynę do zmniejszenia naszej nadziei w tym względzie. Wtargnięcie na grunt Orleanu i Missisipi świeżo nastąpiło. Napadnięto na naszych współobywatelów, wydarte im własność w tym państwie, która im już przez Hiszpanow oddana była, a jednak od Hiszpańskich regularnych oficerów i żołnierzy to popełnione zostało. Dla tego za rzecz potrzebną poczytałem wydać naszym wojskom rozkaz udania się do tych okolic, celem zabezpieczenia naszych oby-

wateli, i na przyszłość podobnym niażdżom bronią zapobieżenia. Inne szczegóły, które do zupełnego ustanowienia prawdziwych związków pomiędzy naszym i tym narodem potrzebnymi są, będą przedmiotem dalszego udzielenia.

Rozważaniem powyższych obelg, od niektórych weuiących mocarstw doznanych prawodawstwo zaprzętą się musi. Mamy jednak nadzieję, że czas i dobre rozpoznanie interesu zwróci ich do sprawiedliwości, którey oczekujemy. Jeżeliby się iakowy naród przez fałszywą omamienia dał oszukać i naszą zawieść nadzieję, tedy musielibyśmy zacząć od roztrzygnięcia pytania: kto więcej drugiemu szkodzić może? Tym czasem niektóre z tych krzywd może będą mogły być w dobrym sposobie zagodzone, bo któżby sobie tego nie życzył. Niektóre jednak są tego rodzaju, że tylko przemocą usunięte być mogą, a wreszcie i wszystkie do tej mogą dożyć konieczności. Zalecam przeto czynienie takich przygotowań, iakich okoliczności wymagają. Najpierw należy wszystkie porty nasze w stanie bezpiecznym postawić. Już są przedsięwzięte środki do osadzenia ich lądowych baterii ciężkimi armatami, któreby ich broniły przeciw zbliżającym się uzbrojonym okrętom. Procz tego pożyteczną jest rzeczą, abyśmy znaczną liczbę armatnych łodzi w pogotowiu mieli, które gdy tersz zaczęmy uzbrajać mogą na początku nowego roku gotowemi być służby. Czyli zaś pożyteczną rzeczą będzie, naszą krajową siłę powiększyć, to wskażą nam okoliczności w czasie ieszcze teraźniejszego posiedzenia.

Zastanowcie się także czyby nie można tak dla pokoju iako i wojny, wojskowość tak urządzić, ażebyśmy w przypadku potrzeby, byli w stanie użyć do służby młodzie-

ży, nie trudniąc starych, lub tych którzy fa-
milli mają. Możemy albowiem w naszych granicach do 300,000 od lat 16 do 25 zdrowych i do broni zdatnych znaleźć ludzi, którzyby do obciążenia lub obrony iakowego mieysca dostateczną dostarczyli liczbę, i razem czas dosyćby dali do uformowania regularnego woyska, jeżeliby tego potrzeba wymagała. Wezwanie młodzieży do woyska nie może iey być iak miłe, gdyż w podeszłym wieku używać będzie spokoyności na łonie familii. Takowy systemat byłby bardzo dla nas dogodny i dla tego zalecam go prędkiej waszej rozprawie

Stosownie do dawniejszego pełnomocnictwa kongressu, poczynione są znaczne przygotowania do budowy wojennych okrętów 74 działach. Materyały już są przysposobione i potrzeba tylko dalszego rozkazu prawodawstwa. Zakaz wywożenia broni, i wszelkiej ammunicyi oddaie pod rozprawę waszą. (Tu następuje opis stosunkow politycznych między stanami Amerykańskimi i krajami Turetańskim, Trypolskim, i Indyjami Amerykańskimi i mowi dalej.)

Dochody skarbu w przeciągu przeszłego roku, który się d. 30 Września skończył, wynoszą więcej iak 13 mill. talarow, oprócz 5 mill. które z przeszłego roku pozostały. Skarb zapłacił na początku roku procz 2 mill. na mocy traktatu z Anglią, około 4 millionow krajowego długu i tyleż prowizyi. Ta opłata razem z opłatą za poprzedzające 3½ lata zebraną, zmniejsza Rzeplrey długi do 18 mill. Kongres dał nam moc przez akta pod d. 10 Listopada 1803 pożyczania 1 mill. 750,000, ażeby na mocy umowy z Francją uznaue pre-tensye naszych współobywatelow zaspokoić. Myśmy jednak tego pełnomocnictwa nie użyli, ponieważ summa 4½ milliona, która d. 30

Września w skarbie pozostała, wraz z przychodami, które w roku następującym wybieraniemi będą, odtrąciwszy 8 mill. rocznie na zniestnienie długu Rzepltey, przeznaczonych iako też odtrąciwszy wszystkie wydatki wyliczający do zapłacenia całej summy 3 mill. 750.000 talarow, które podług rzeczoney umowy zapłacić należy, i jeszcze się blisko mill. pozostańie. Jeżeli prawodawstwo zezwoli na środki opatrzenia się w broń i zbrojne okręty, co z powodu teraźniejszych okoliczności zalecam, tedy ta pozostałość ułatwi do tego sposoby. Dnia 3 Grudnia 1805.

Tom. Jefferson.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 21. Stycznia 1806.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol. 44 do 54.
— Zyta	- - -	46 — 52.
— Jęczmienia	- - -	32 — 38.
— Owsa	- - -	24 — 30.
— Grochu	- - -	43 — 52.
— Kaszy jaglanej	- - -	75 — 84.

W Wiedniu d. 11. Stycznia.

Meca wynosząca pół korca nalzego:

— Pszenicy	- - -	zł. pol. 19 do 52.
— Zyta	- - -	27 — 42.
— Jęczmienia	- - -	23 — 25.
— Owsa	- - -	14 — 21.

W Gdańsku d. 28. Grudnia.

Pzefel czyli pół korca nalzego w złocie hollend. (Na taszt wchodzi 60 szeflow)

— Pszenica	- - -	zł. pol. 20 do 23.
— Zyto	- - -	15 — 19.
— Jęczmień	- - -	12 — 12.
— Owies	- - -	10 — 11½

DONIESIENIA.

Znaleziony tu został Bankocetel znaczney wartości, i w tuteyszey [C. i C. K. Dyrekcyi Policyi jest złożony. Właściciel iego jest zatem wezwany, aby się o niego w przepisanyim ustawami czasie u wspomnianego urzędu zgłosił. W Krakowie d. 11 Stycznia 1806.

Ponieważ w tuteyszym Cyrkule leżące miejsca Alwernia, Wawrzeńczyce i Kosłow, ani do klasyi miałteczek nie należą, tym mniej w liczbie miast umieszczone być mogą, gdyż zgoda żadneych dochodow i prawa stosownych przywilejow nie posiadają, więc te miejsca tak w politycznych, iako też prawnych okolicznościach pod gruntową zwierzchność podpadają. Co stosownie do Gubernialnego dekretu ddtę 22 Listopada 1805 roku do powszechney wiadomości się podaje. Z C. K. Cyrkularynego Urzędu w Krakowie d. 2. Stycznia 1806.

Ponieważ funkcyja ostatniego sekretarza przy tuteyszym Magistracie Ces. Król. Stołecznego Miasta Krakowa z pensją roczną 500 zł. ryń. zawakowała: zaczynam się ninieyszym konkurs na takową fónkcyę aż ostatniego Lutego roku terazn: wypisując, do którego czasu wszyscy supplikanci swoje, dobrymi zaświadczeniami zaopatrzone prośby do wspomnianego Magistratu podawać mają.

Goltmayer.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa. Dnia 7 Stycznia 1806 roku.

Grafr.

Z powodu ogłoszonego Prospektu w Gazetach Warszawskich pod Nr. 90 pod datą 8 Listopada, roku zeszłego: o *Wielkim Geometrycznym wynalazku* &c. Oświadcza się Publiczności: iż na to dzieło można prenumerować, w Krakowie u Jmci Mężęńskiego Sekretarza Poczty J. C. M. we Lwowie: u W. J. P. Jacka Drozdowskiego, mieszkającego w domu Rzewuskich. W Zamościu u Jmci Xdza Dąbrowskiego Prefekta Szkół tamiecznych, w Wilnie u Jmci Xdza Józefa Konstantego Bogusławskiego, dziekana oddziału Nauk Mor: i Polit: w Uniwersytecie Wileń: i u JP. Tomasza Żeckiego, Dyrektora Szkół Gubernii Litwiskiej, w Mińsku u W. J. P. Kazimierza Kossowskiego, Pór. bywszych woysk Pol. W Warszawie zaś, iak wyrażono w Prospekcie, którego bezpłatnie dostać można u wymienionych tu osób Prenumeratę przyjmujących. Cena Prenumeraty zł. pol. 18, w złocie do 25 Marca 1806 poźniej kosztować będzie zł. pol. 24.

Na Profesora przy gimnazjum Krakowskim, języka Niemieckiego z pensją roczną 500 ryń. i 100 ryń na stancyę wypisuje się konkurs 6ciu tygodniowy. — Kandydenci więc przezwiający się wiarygodne zaświadczenia ich zdatości i zupełnego znania języka Greckiego, że iak

w tym języku przy której Wszechniej lekcye dawali, lubo też dziełem jakim od nich do druku podanym, przez C. K. Cyrkuł w którym mieszkają w wyznaczonym terminie udowodnić mają. W Krakowie d. 20 Xbra 1805.

Dnia 13 Lutego 1806 roku będą w miasteczku Zawichoście w Radomskim Cyrkułe na półtora roku, to jest od 1 Maja 1806 aż do ostatniego Października 1807 następujące realności mieyskie przez licytacją wypuszczone, iako to:

a. Propinacya za fiskalną cenę	160 Zł. ryń. 30 kr.
b. Łąka mieyska	40 — —
c. Piec wapienny	25 — —
d. Ratuszna izba z kramami	9 — —
e. Mieyska szopa	15 — —
f. Mieyskie Targowe	3 — —
g. Miara i waga	2 — —
h. Pobor od wina	4 — —

Chcący licytować ma się w potrzebne Vadium zaopatrzyć i na zwyż wyrażonym dniu o 10 godzinie z z rana w Zawichoście w mieyskim Ratuszu się znajdować.

W Krakowia d. 29 Grudnia 1805.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wzywają tym Edyktem nieprzytomnych sukcesorów ś. p. Xiędza Macieja Zabeckiego, których mieysce mieszkania nie jest wiadome, iako to Macieja Tydeka, i Łucyą z Tydekow Schulzową: ażeby się względem obowiązka dziedzictwa po rzeczonym Xiędzu Zabeckim dnia 1wszego Miesiaca Lipca 1797 roku zmarłym, pozostałego, w przeciągu roku jednego i niedziel sześciu tym pewnie zgłosili; inaczey bowiem postępując podług prawa §. 625 Części IIgiej Ustawy Cywilney dziedzictwo to z nadgłaszającymi się dziedzicami będzie pertraktowane, i tym którym prawa nawięcey sprzyjaia, wydane zofianie. W Krakowie d. 26 Listopada 1805.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej,
Elsner.*

Ces. i Ces. Król. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Xiądz Wincenty Moszczeński Pleban w Stawnie dnia 27 Marca r. b. umarł, dla czego sukcesorowie jego PP. Wacław i Stanisław Moszczeńscy, tudzież Pani Kuuegunda z Moszczeńskich Zielińska wzywają się: ażeby deklaracją względem obowiązka dziedzictwa w terminie prawem przepisany podali; inaczey bowiem dziedzictwo to tak długo w sądowej administracyi zofianie, aż oni za zmarłych będą mogli być ogłoszonymi.

Wzywają się oraz tym Edyktem nieznani sukcesorowie zmarłego Jana Zakrzewskiego syna Doroty z Karlinskich zakrzewski: ażeby się w przeciągu lat trzech i 18 niedziel do dziedzictwa po Janie Zakrzewskim pozostałego zgłosili, pod rygorem, że inaczey to dziedzictwo podług §. 626 Ustawy sądowej Części II. C. K. Fiskusowi dostanie się.

Wzywa się nakoniec tymże Edyktem nieprzytomny P. Józef Piotrowski, iako dziedzic testamentowy ś. p. Julianny Krzyszewski, na żądanie postanowionego zastępcy P. Adwokata Myszkiewicza d. 23 Oktobra r. b. podane: ażeby deklaracją swie względem obowiązka lub zrzeczenia się dziedzictwa po rzeczoney Juliannie Krzyszewski pozostałego w terminie prawem przepisany podał; bo inaczey dziedzictwo podług §. 624 Ustawy cywilney Części II. tak długo w sądowej administracyi zofianie, aż on za zmarłego będzie mógł być ogłoszony. W Krakowie dnia 12. Listopada 1805.

Józef de Nikorowicz.

Józef Hrabia de Bubna.

F. Pohlberg.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej,
Scherauz.*

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduie się drugi Dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 22 Stycznia 1866.

DONIESIENIA.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniejszym Edyktem uwiadomia, iż na prośbę Ludwika i Anny Fichauzerow małżonkowie, dom ich własny drewniany pod Nrm. 70 na Kleparzu stojący, za sumę Zł. ryń. 514 sądownie oszacowany, dnia 28 Lutego roku 1866 o godzinie 3 po południu w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami sprzedany będzie:

1) Aby każdy chęć kupna mający dziesiątą część wartości szacunkowej tytułem zakładu przed licytacją złożył.

2) Aby kupiciel resztę wartości zaliczowanej w 14 dniach do sądowego składu oddał, inaczej kosztem jego nowa licytacja rozpisana będzie. — Wszyscy przeto chęć kupna mający, na rzeczonym miejscu i dniu zeyść się zecheć. — Wreszcie wszystkich wierzycieli zapis mających napomina się, aby nieoczekując osobnych przywołań, pretensye swoje tem pewniey do protokołu licytacji podali, gdyż przeciwnie, co do wynagrodzenia wartości zaliczowanej tego domu, żadnego na nich względu mieć się nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

*Z Rady Magistratu Ces. Krol. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 6. Grudnia 1865.*

Grofs.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa niniejszem obwieszczeniem wiadomo czyni, iż dom Gabryela Kłosińskiego własny na Wesoły na gruncie do kościoła S. Mikołaja prawem emfiteutycznem należącym stojący, i sądownie Zł. ryń. 618 kr. 10 w 1865 roku oszacowany, na żądanie JX. Karola Barańskiego Podproboszcza kościoła S. Mikołaja, na zaspokoienie summy 200 Zł. pol. tu w Sądzie 28 Lutego 1866 o godzinie 3 po południu przez publiczną licytacją pod następującemi warunkami sprzedany będzie.

1) Ażeby każdy kupna chęć mający 10tą część ceny szacunkowej w zakład przed licytacją złożył.

2) Iż kupiciel domu cenę zaliczowaną w 14tu dniach po ukończoney licytacji do depozytu sądowego złożyć obowiązany jest, inaczej jego kosztem nowa licytacja ogłoszonaby była. — Wszyscy przeto kupna chęć mający, w rzeczonym dniu i miejscu niechay się znajdować. — Naostatek wszyscy wierzyciele prawo zastawu mający napominają się, ażeby nie czekając osobnych przywołań, prawa swoje do protokołu licytacji wniesli, a to tem pewniey-

nicy, iż w razie przeciwnym co do wynagrodzenia z ceny wylicytowanej żadnego względu dla siebie nie znajdują.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 22 Listopada 1805.

Gros.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kantego Kowalskiego własnym i opiekona małoletnich dziedziców Kowalskich kamienica na Gołębiej ulicy pod Nrem 281 stojąca, niegdyś Agnieszki Kowalskiej wdowy własna 3999 zł. ryń. 30 kr. roku 1803 oszacowana tu w Sądzie dnia 28 Lutego 1806 roku o godzinie 3ciej po południu przez publiczną licytacją pod następującemi warunkami sprzedana będzie.

1) Ażeby każdy chęć kupna mający 10tą część ceny szacunkowej w zakład przed licytacją złożyć.

2) Iż kupiciel ilość rzeczoney kamienicy na małoletnich dziedziców z licytacji przypadającą w 14 dniach po ukończonej licytacji do depozytu sądowego odiawszy od niej zakład dany złożyć obowiązany jest, gdyż w razie przeciwnym na jego koszt nowa licytacja ogłoszonaby była. — Wszyscy przeto kupna chęć mający w rzeczonym miejscu i dniu mają się znajdować. — Nakoniec wszyscy ci którzy albo prawo własności, albo zastawu na tej kamienicy mają, wzywają się ażeby do protokołu licytacji prawa swoje tym pewniey podali, gdyż inaczej co do wynagrodzenia im z ceny wylicytowanej żadnego względu dla siebie nie znajdują.

Gollmayer P. P.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa

Dnia 6. Grudnia 1805.

Gros.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż domy po niegdy P. Filipie Walterze pod Nrami 85 i 86 w Kleparzu w ulicy długiej stojące, a w roku 1805 do summy 2878 zł. ryń. 13 kr. sądownie oszacowane na żądanie Wincentego i Salomei Kowalskich na zaspokojenie summy przyznanej 1125 zł. ryń. co sprawiedliwość wymaga tu w Sądzie dnia 28 Lutego 1806 roku o godzinie 3 po południu publicznie przez licytacją pod następującemi warunkami sprzedane będą.

1) Aby każdy chęć kupna mający 10tą część ceny szacunkowej w zakład przed licytacją złożyć.

2) Aby kupiciel cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni po ukończonej licytacji do depozytu sądowego tym pewniey złożyć, gdyż inaczej na jego koszt nowa licytacja przedsięwzięta zostanie. — Wszyscy więc chęć kupna mający w przeznaczonym dniu i miejscu znajdować się mają. — Naostatek wszyscy wierzyciele prawo nań zastawu mający, napominają się, aby nieczekaiąc osobnych przypozań, długiswoje do protokołu licytacji zadyktowali tym pewniey, gdyż inaczej co do podziału ceny wylicytowanej tych domów żaden wzgląd na nich na potem miany nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Łodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa

Dnia 29. Listopada 1805.

Gros.

Przez C. i C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie niniejszym Edyktem wierzyciele zmarłego Fabiana Ogrzyńskiego na dobrach Trawniki zwanych, toż Józefa Podhorodyńskiego właścących hipotekowani, a w szczególności do summy 4900 Zł. ryń., którzy się na przeszłych terminach, to jest d. 1 Sierpnia 1803 i 7 Grudnia 1803 końcem wykazania między nimi prawa pierwszeństwa wyznaczonych, z swemi prawami nie zgłosili, aby pierwszeństwo praw między wierzycielami ustalić, na dzień 24 Lutego roku przyszłego 1806 na godzinę 9 z rana do stawienia się w tutejszym Sądzie z tym dodatkiem powołują się; że tylko ci wierzyciele, którzy się w poprzednich terminach zgłaszali i przysłałym zgłoszą, w wydaniu porządku tabularnego uważani będą, i podług Nawyższego Nadwornego Dekretu ddo 30 Sierpnia 1797 postępić, którekolwiek z wierzycieli na Edykt terazniejszy uważać i praw swych hipoteki, aby szkody nie miały strzedz zaniedba, po upłynionym wyznaczonym terminie, z skargą o poniesioną stratę już więcej słuchany nie będzie. Dan w Lublinie d. 25. Listopada 1805.

B. Gołaszewski.

*Z Rady Ces. Król. Sądów Szlach. Lubel. Gall. Zachodniej,
Klimaszewski.*

C. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panom Piusowi, Stanisławowi i Nikodemowi Gintowtom Dziewiatkowskim: że Pani Paulina, Joanna i Teofila Gintowne Dziewiatkowskie u sądów tych — o umorzenie Cessy w Lwowie dnia 19 Maja 1804 roku na osobę Stanisława Gintowta Dziewiatkowskiego wydanej — żatobę na nich podały, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosily. — Gdy zaś Sady te, nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego D. ktora Niemetza, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Kr. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w przeciągu 90 dni sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądowi tutejszemu wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukreczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Sterneck.

F. Pahlberg.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej
w Krakowie dnia 11. Listopada 1805.*

Scheranec.

Ces. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Pani Alexandrze z Lubomirskich Potocki i Konstancji z Lubomirskich Rzewuski: że Józef Tyburey u Sądów tych w sprawie przeciw nim i Xięciu Adamowi Czarteryjskiemu, Alfreda i Rewery Potockich zastępcy — o zapłacie bez odwoływania się jeden do drugiego, summy 750 ryń. z prowiizją i kosztem prawnym — żatobę na nie podały, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosily. — Gdy zaś Sady te nie mając wiadomości gdzie one zastają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże PP. Potocki i Rzewuski adwokata tutejszego Billewicz z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły. z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Król. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni jeżeli jakie mają prawa swego dowody, takie zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo innego sobie patrona obrali, tego Sądowi tutejszemu wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej sprawy obrony za najsukreczniejsze osądzą; inaczej bowiem

wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sameby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winne były.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Sterneck.

Z Rady C. i C. K. sądów szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 12 Listopada 1805.

Ces. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Panom Józefowi, Jackowi i Pawłowi Kosickim: że Felix Jaworski u Sądów tych — o przejęcie sprawy przez Marcina Dunina Wąsowicza opiekuna małoletnich po niegdy Pankracym Ludynie Wąsowiczu pozostających dzieci, względem umorzenia kontraktu zamiany dnia 12 Czerwca 1799 roku sporządzonego, i w aktach ziemskich Radomskich nazalutrz roborowanego, tudzież względem zapłacenia summy 35,000 zł. pol. wniesinow — onych przygozwał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił. — Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znaydują się, onymże adwokata tutejszego Walentego Ostawskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą z urzędu postanowiły, z którym proces ten, stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpoczną się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym, na dzień 5 Marca 1806 roku terminem sami stawali, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels, S. P. R. Kawaler.

W. Lichocki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 27. Listopada 1805.

Pauminger.

C. i C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Pani Alexandrze z Lubomirskich Potocki, i Pani Konstancyi z Lubomirskich Rzewuski; że Józef Tyburcy u Sądów tych — w sprawie o zapłacenie summy 2500 ryńskich — zażobę na nie i Xcia Adama Czartoryskiego, jako zastępcy Alfreda i Rewery Potockich, podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. — Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie one zostają lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znaydują się, onymże adwokata tutejszego Billewieza, z ich szkodą i ich kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpoczną się i ukończony będzie; one przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest w przeciągu 90 dni jeżeli jakie mają prawa swego dowody, takie zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo innego sobie patrona obrali, tego Sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używały, które do obrony swey sprawy i za najskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sameby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winne były.

Józef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Hr. de Bubna.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Krakowskich Galicyi Zachodniej

W Krakowie dnia 12 Listopada 1805 roku.

Pauminger.